

Magyarország előőrse az unióban

Részletek Vizi E. Szilveszternek a Magyar Tudományos Akadémia elnökének a Tudomány Napja alkalmából írt cikkéből

Az Európai Unió – tulajdon versenyképességének fokozása érdekében – felszólította minden tagországát, hogy kiemelten támogassák a kutatást. El kell érünk 2010-ig, hogy a kutatás és a fejlesztés támogatására a nemzeti össztermék évi három százalékát fordítsák. Magyarországon ez a részesedés – sokkal szerényebb nemzeti össztermékből – alig valamivel több, mint egy százalék. (ld. az ábrát)

Sajnos a kutatók száma is alacsony. Amíg Magyarországon 1000 aktív keresőre 3,8 kutató jut, Finnországban 10,6! És az Európai Unióban is több mint 5,3.

Európai uniós csatlakozásunkkor a kutatás-fejlesztésre fordított összegeket és a kutatásban részt vevők számát is jelentősen emelni kell. Az EU által is megkövetelt befektetés – a finn, az ír és a spanyol példa alapján biztonsággal állíthatjuk – busásan megterül, látványosan növeli a gazdaság eredményességét.

Sürgősen meg kell változtatni azt a helytelen arányt, hogy amíg nálunk a kutatás-fejlesztésre költött támogatás kétharmad része az állami költségvetésből származik,

addig az EU országaiban ez csak negyven százalék. A jövőben a magánszférának lényegesen többet kell erre a célra áldoznia. Különösen azért, mert az erre fordított pénz nem is áldozat, hanem a holnapi nyereség. Az ezen megtakarított pénz pedig holnapi veszteség.

A kutatás-fejlesztés és a termelő szféra között változatlanul gyenge a kapcsolat. Ha az agy és a kéz között akadozik a kommunikáció, bémulásról beszélünk. Nem ugyanígy kellene nevezni a kutatóhelyek és a vállalatok közötti tudástransfer működési zavarait? Az elmúlt években beindított pályázati rendszerek egyes elemei ezen a helyzeten akartak segíteni. Például úgy, hogy a pályázati kiírásokban a vállalatok és a kutatóintézetek, egyetemek közös jelentkezését szorgalmazták. A köznapi valósághoz, problémákhoz való kapcsolódás azonban nem jelenthet kiszolgáltatottságot, függést. A tudomány munkásait soha sehol sem szabad dróton rángatott figurákként működtetni.

Tudományunk évtizedek óta szerves része az európai szellemiségnek.

A Magyar Tudományos Akadémia képviselte több mint tizenegyezer fős köztestületi kutatói gárda nevében garanciát kínál arra a kormányzati szándékra, amely tudásalapú Magyarországgal kíván csatlakozni a tudásalapú Európai Unióhoz. Amikor Magyarországot az Európai Unióra készítjük elő, nagy megnyugvásunkra lehet, hogy máris van olyan szelvény, amely már ott van, amely küldöttje, előőrse Magyarországnak, amely maga után húzhatja a társadalom többi részét. Az Európai Unió tudományos keretprogramjaiból évről évre több pályázati pénzt hozunk el, mint amennyit kormányzatunk által a magyar tudományra szánt forint kamatosul megterül, sőt sok-sok forint-euró fiat.

Forrás: Népszabadság, 2002. november 2

P.É.

Új szabály a hulladékok hasznosítására

Az Európai Unióban szokásos szabályok érvényesülnek január 1-jétől a hulladékhasznosításban. Azok a cégek, amelyek a csomagolóanyagok szelektív gyűjtését, a hulladék elszállítását és kezelését koordináló közhasznú társaságnak licencciját fizetnek, mentesülnek a hulladékhasznosítási kötelezettség ellátása alól.

E szervezet koordinálja a lakossági szelektív gyűjtést, a hulladék elszállítását és kezelését, anyagában történő, illetve energetikai hasznosítását.

Ezzel a céllal hozták korábban létre a Magyarországon tevékenykedő legnagyobb multinacionális gyártó és töltőüzemek az Ökopannon Kft.-t.

Az új jogszabály szerint a csomagolóanyagok visszagyűjtésének és hasznosításának 2005. december

31-ig el kell érnie az EU és a magyar hulladékgazdálkodási törvény által előírt szintet. Azaz átlagosan a keletkező hulladék 25 százalékát kell újrahasznosítani, 25 százalékát pedig erőművekben el kell égetni. A gyártó és kereskedő vállalatok a törvény által előírt hulladékhasznosítási kötelezettség átruházása fejében licencciját fizetnek, így mentesülnek az eddigi környezetvédelmi termékdíj fizetése alól. A licenccij mértéke a szolgáltató által deklaráltan lényegesen kevesebb és arányaiban is más lesz, mint az eddig fizetett termékdíj.

Erről a témáról részletesen beszámoltunk a Papírpár 2002/6. számának 235. oldalán.

Forrás: Népszabadság, 2002. december 27.

P.É.